

Srijeda, 16.02.2011.g.

Nisam već tri dana napisao neki članak a toliko lijepih stvari mi se dogodilo o kojima sam imao potrebu pisati.

Obraćanje i početak liječenja jednog mojeg prijatelja od zlog duha jednog poroka. Obraćanje i liječenje koje će spasiti i njega i njegovu obitelj. A zlo je bilo jako blizu da mu definitivno uzme dušu. No, obratio se, naprije nesvjesno, Gospodinu za pomoć, I GOSPODIN JE DOŠAO. POS
LAO

JE
TU
SVOJU
POMOĆ
U
RAZNIM

VIDOVIMA. No, neću o tome pisati jer to nije moje svjedočanstvo nego od tog mojeg prijatelja i baš sam mu neki dan rekao da jedva čekam da kroz neki mjesec, dva, uspješno završi tu svoju borbu kako bi to mogao podijeliti sa svima onim kojima bi to moglo trebati.

A
KOLIKO
SU
MI
SAMO

SREĆE
PRIUŠTILI
ON
I
NJEGOVA
ŽENA
KADA
SMO
ZAJEDNO
O
SVEMU
TOME
RAZGOVARALI
I
KADA
SAM
VIDIO
KOLIKO
IM
JE
STALO
JEDNOME
DO
DRUGOGA.
O, KAKO
JE
BOG
VELIK!
ONI
NISU
TO
TAKO
MOGLI
VIDJETI
JER
IH
ČEKA
JOŠ
TEŠKA
BORBA.
ALI
JA,
JA
SAM
BIO
TAKO

SRETAN (i sad mi idu
suze)
JER
SAM
VIDIO
GOSPODINA
NA
DJELU!
BOGU
HVALA.

Doživio sam i prekrasne stvari kada sam toga svojeg prijatelja vodio svojem bratu, koji je takvu jednu borbu vodio, i uspješno pobijedio, prije 5-6 godina, da mu moj brat dadne svojim svjedočenjem dodatnu snagu. KAKO JE BILO PREKRASNO VIDJETI MOJEG BRATA, KADA
JE
RIJEČIMA
KOJE
MU
JE
SAM
DUH
SVETI
DAVAO,
OBJAŠNJAVAO
I
HRABRIO
TOG
MOJEG
PRIJATELJA
DA
POČNE
I
USPIJE
U
BORBI
PROTIV
TOG
SVOJEG
POROKA.
MOJ
BRAT
MI
JE
IZGLEDAO

KAO
NEKI
DOKTOR
A
ZAVRŠIO
JE
SAMO
OSNOVNU
ŠKOLU.
ALI
JE
ZATO
ZAVRŠIO
ŽIVOTNI
FAKULTET
USPJEŠNE
BORBE
PROTIV
STRAŠNOG
POROKA
I
ZLA.
BOGU
HVALA!

Doživio sam i prekrasne stvari kada sam jučer, nakon sprovoda jedne drage osobe, bio na misi zadušnici za tu osobu, poslije njezinog sprovoda. Misa se nije održala u našoj crkvi nego u kapeli Caritasovog doma. Zato jer je na sprovodu bio prisutan svećenik koji u Caritasovom domu svaki dan u 16.00 sati slavi svetu misu pa je odmah organizirao da se slavi zajedno. Misa i za pokojnicu i za šticeenike Caritasovog doma. Kada sam ušao u kapelu, nazvanu po našem Blaženom Alojziju Stepincu, već je tamo sjedilo dosta starica i staraca. Čekali su početak mise. Bilo ih je 5-6 u kolicima, nekoliko sa štakama, jedna starica je taman ulazila sa ručnom hodaljkom. Neki pogrbljeni a neki jednostavno stari. I odmah su nudili slobodna mjesta da sjednemo.

Nekad bi mi u cijeloj toj situaciji bilo malo nelagodno. Bilo bi mi žao tih ljudi. Mislio bih da im je teško, uskoro će umrijeti, sada se muče i nije mi lako. To je bilo onda kada nisam tako poznao Gospodina. Jučer, osjećao sam se radostan. Jer u tom cijelom prostoru nisam osjećao nikakvu izgubljenost, nikakav jad, s obzirom da su tu sve bili stari i bolesni ljudi. NE. Više sam to sjećao na licima i pojavama nas koji smo došli na misu zadušnicu. Osjećao sam neki ispunjenost gledajući sva te drage ljude na kraju svojih života.
NISU

BILI
IZGUBLJENI,
NISU
SE
BOJALI.
SADA
ZNAM
I
ZAŠTO.
JER
SU
TRAŽILI
A
VJEROJATNO
I
NAŠLI
MIR
U
GOSPODINU. Da li su ga našli prije ili sada, ne znam. No, GOSPODINOV
MIR
JE
BIO
U
NJIMA
I
OKO
NJIH.

I odlučio sam da ću češće otići kod njih na tu misu, da osjetim taj mir. Da ga podijelim sa njima. Da se moje oči NASITE BOŽJE SLAVE, GLEDAJUĆI TE DRAGE LJUDE. I da se sjetim svih onih starih i nemoćnih kojima bi možda dobro došla moja prisutnost, neki razgovor ili mali znak pažnje. A KOLIKO

JE
SAMO
TAKVIH
LJUDI
OKO
NAS.
I
U
OBITELJI,
I
U
SUSJEDSTVU

I
DRUGDJE
OKO
NAS.
POGLEDAJMO
OKO
SEBE,
PREPOZNAJMO
IH.
I
POSJETIMO
IH,
ČIM
PRIJE,
ŠTO
ČEŠĆE.

Ne samo radi njih. NE. NEGO RAD SEBE. DA OSJETIMO BOŽJU PRISUTNOST. JER S "M
ALENIMA",
KAKVI
SU
TI
"STARČEKI",
UVIJEK
JE
GOSPODIN.
PA AKO
GA
MLAKO
OSJEĆAMO
ILI
GA
TRAŽIMO,
IDIMO
K
ONIM
KOJI
GA
IMAJU,
U
KOJIMA
I
KRAJ
KOJIH

ON
STANUJE.
U
SVIMA
NJIMA
PREPOZNAT
ĆETE
SEBE.
DAT
ĆE
VAM
GOSPODIN
DA
TO
SHVATITE.
JER
ĆETE
ONDA
SHVATITI
DA
MOŽDA
VAŠI
PROBLEMI
I
NISU
TAKO
VELIKI.
POGLED
NA
NJIH
"DIGNUT"
ĆE
VAM
GLAVU.
BOGU
HVALA.

I još puno lijepi stvari i događaja. No, kada sam razmišljao da o njima pišem, nekako "nije išlo". Znao sam da bi tu negdje došao do toga da prelazim granicu iz poniznosti u oholost. KAKO JE TANKA GRANICA IZMEĐU PONIZNOSTI I

SKROMNOSTI
S
JEDNE
STRANE
I
OHOLOSTI
I
LICEMJERJA
S
DRUGE
STRANE. OHOLI
SE
ČOVJEK
NE
OBRAĆA
BOGU,
ON
UVIJEK
MISLI
DA
SVE
MOŽE
SAM,
DA
JE
NAJPAMETNIJI,
DA
SVE
ZNA.

Tako i ja ponekad shvatim da, ako ću iznositi svoje neke stavove o ljudima i događajima a bez da sam osjetio da je to po Gospodinu, JER TO JAKO DOBRO SVATKO OD NAS OSJETI
TI U
SEBI,
onda to moje oholo mišljenje postaje suđenje. A tko sam ja da sudim?

JA ŽELIM BITI PONIZAN I ČINITI ONO ŠTO JE GOSPODINU DRAGO, ZA ŠTO ME ON SVOJIM
SVETIM
DUHOM
NADAHNJUJE.
ALI,

TO
MORA
PROIZLAZITI
OD
GOSPODINA,
DA
MI
DADNE
DA
TO
U
MOJOJ
PONIZNOSTI
ČUJEM.
A
NE
DA
U
SVOJOJ
OHOLOSTI
STAVLJAM
SEBE
I
SVOJE
MIŠLJENJE
U
PRVI
PLAN.

I zato sam prekjučer otišao u Mariju Bistricu da sve to iznesem svojoj dragoj Gospi i božjem pastiru, svećeniku, putem ispovijedi. I ja već neko duže vrijeme ne doživljavam ispovijed kao čisto nabranje mojih grijeha. Ne, ja svećeniku, **PRODUŽENOJ BOŽJOJ RUCI**, osim svojih grijeha, iznesem i sve svoje dileme i strahove iz mog svakidašnjeg života. I problemi u odnosu sa suprugom, i s poslom, i s okolinom itd. I uvijek dobijem odgovore. Nekađ jasne a nekađ o njima moram dosta misliti.

I DAO MI JE GOSPODIN MISLITI NAKON TOGA. PORUKE I ODGOVORI I IZRAŽENI STAV
OVI
GOSPODINOVI
PREKO

SVEĆENIKA
NISU
BAŠ
BILI
ONI
KOJE
SAM
JA
PRIJE
TOGA
IMAO.
A
ZNAM
DA
MI
GOSPODIN
GOVORI
PREKO
SVEĆENIKA,
I
KAKO
GOD
MI
NEKE
RIJEČI
ILI
STAVOVI
NE
PAŠU,
OD
GOSPODINA
SU
I
MORAMO
DOBRO
O
NJIMA
RAZMISLITI.

**NIJE SVEĆENIKOVA RIJEČ I MIŠLJENJE CRKVENA DOGMA, NEŠTO ČEGA SE MORAM
BEZ
POGOVORA
DRŽATI
TAKO**

KAKO
JE
REČENO.
NE.
GOSPODIN
MI
JE
DAO
PORUKU
A
JA
MORAM
NJEZINO
ZNAČENJE,
ZA
SVOJ
ŽIVOT
I
PROBLEME
KOJE
IMAM,
PREPOZNATI
I
ONDA
TAKO
POSTUPITI.
TAKO
JOŠ
I
DANAS
RAZMIŠLJAM
ŠTO
MI
JE
GOSPODIN
HTIO
REĆI
PREKO
SVEĆENIKA
NA
ISPOVIJEDI.

ZATO TI HVALA GOSPODINE ŠTO MI DAJEŠ DA SPOZNAM KAKO SAM MALI I NIŠTAV
AN. DAJ

MI
GOSPODINE
DA
BUDEM
PONIZAN!
NE DAJ
DA
SE
U
MENI
NASTANI
OHOLOST
I
LICEMJERJE
I
HVALISANJE!
DAJ
MI
SNAGE
DA
BUDEM
MALEN
I
DA
SLUŽIM
DRUGIMA.
DAJ
DA
I
MENI
MOJA
PONIZNOST
BUDE
MOJA
ISTINA!

ISUSE, UZDAM SE U TEBE!

BLAGOSLOVLJEN TI BOŽE U VIJEKE.